

At tage del i Martinus' sag

Notat af rådet

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	1
2. Opdeling af Sagen	2
3. Tilknytning til Sagen	2
4. Modstand mod Sagen	3
5. Det private initiativ	4
6. At hjælpe Sagen	5
6.1 Værkets udbredelse	5
6.2 Oversættelse	7
6.3 Økonomisk støtte	7
6.4 Frivilligt arbejde for Institutet	7
7. Afslutningsvis	8

Kære venner af Martinus' sag!

Nærværende notat sætter fokus på, hvad det vil sige at tage del i Martinus' sag.

1. Indledning

Martinus fortæller, at hans Sag repræsenterer "den ny verdensimpuls", der som "en lysende kosmisk materie" er begyndt at gennemstråle verden og det menneskelige tankefelt og danner materiale for skabelse af "*de tanker i hjerne og bevidsthed, der er den højeste viden om Gud, om verdensaltets natur og livets højeste love. Denne materie lyser i dag i form af en kosmisk energibølge fra vort mælkevejssystems centrum direkte ind over de skandinaviske lande. Og det er denne, der f.eks. betinger, at jeg kan manifestere den højeste kosmiske viden.*"

(Artikelsamling 1, Tærskelens vogtere)

Martinus' sag repræsenterer således en stimulering af "højintellektualitet", og Martinus fortæller, at Sagens hovedformål er at inspirere mennesker til "at opfylde kærlighedsloven". (Rådsmøde 05.03.1974)

Aage Hvolby, der sad i rådet sammen med Martinus, skriver i artiklen "Institutets virksomhed 1982": "*Hvad eller hvem er egentlig "sagen", den "sag", som Martinus og de interesserede i analyserne så tit har talt om? Svaret herpå må være, at "sagen" er identisk med alle de aktiviteter, der udfoldes i ord, tanke, handling og væremåde, for at udbrede kendskabet til Martinus' verdensbillede.*"

Artiklen konkluderer, "*at "sagen" ikke er identisk med det arbejde, som organiseres og udføres af Institutet. "Sagen" er langt mere. Den er et åbent fællesskab, hvor enhver interesseret har mulighed for at udføre en indsats i harmoni med egen lyst og egne evner.*"

Det betyder, at alle, der arbejder med at udbrede kendskabet til analyserne, ja alle, der blot er interesseret og læser bøgerne, er en del af Sagen. Martinus skelner dog mellem dem, der er med i "Sagens centrum" eller "Sagens kerne" (Martinus Institut (MI)) og "*de(m), der begynder at holde foredrag ude*" (rådsmøde 05.03.1974).

2. Opdeling af Sagen

Indtil sin død den 22. marts 1980 havde Mogens Møller, en af Sagens meget engagerede medarbejdere, sammen med Svend Åge Rossen været bærende foredragsholder for MI gennem en årrække. De to havde bl.a. holdt foredrag skiftevis en uge ad gangen og på den måde udfyldt sommersæsonen i Klint. Mogens Møller holdt også med jævne mellemrum foredragsserier i de større byer i Sverige.

Indtil 1980 var Sagen og MI mere eller mindre synonyme begreber, men hændelser i forlængelse af Mogens Møllers bortgang katalyserede en række skelsættende beslutninger fra Martinus' side:

1. Foredrag i provinsen skulle ikke længere være en del af MIs aktiviteter.
2. De lokale grupper skulle selv stå for organisering af studiegrupper og foredrag.
3. Lokale studiegrupper og foredrag skulle ikke længere annonceres i tidsskriftet Kosmos.
4. Antallet af tilknyttede til MIs administrative funktioner skulle begrænses.
5. Under henvisning til begrebet "nærkontakt", underforstået nærkontakt med MI, afviste Martinus, at visse interesserede kunne deltage i en række aktiviteter inden for MIs rammer. De skulle arbejde med analyserne for sig selv.

I 1980 indledtes således en opdeling mellem MIs opgaver og andres opgaver, og en række lokale aktiviteter, der hidtil havde været en del af MIs aktiviteter, blev "afstødt".

Lovene fra 1982 og en skrivelse af Rolf Elving (Kosmos 86-2) angiver klart den ny skillelinje:

"Som eksempel på opgaver, som Instituttet nødvendigvis må påtage sig, kan nævnes offentliggørelsen af Martinus' litteratur, som Instituttet alene har ophavsretten til og ansvaret for. I denne forbindelse skal Instituttet sikre sig, så langt det nu er muligt, at oversættelserne til andre sprog er af acceptabel kvalitet. Martinus ønskede også, at der skal findes et sted på jorden, hvor man er forpligtet til at oprette en specialskole for det af ham beskrevne kosmiske verdensbillede. Denne internationale kosmiske skole skal, som de fleste Kosmos-læsere ved, skabes på Klint."

3. Tilknytning til Sagen

Martinus indførte i 1980 de to nye begreber: "nærkontakt med Sagen" og "nærkontakt med MI", men hvad betyder det?

"Nærkontakt med MI" er en fysisk, praktisk forudsætning. Fx er det noget nær umuligt at være med i rådet eller administrationen, hvis man bor i Kina. Med andre ord: Man skal fysisk være i nærheden for at kunne udføre en lang række funktioner inden for MIs administration og ledelse.

For at arbejde på MI – holde foredrag, arbejde med administration, være med i rådet eller andre fortrolige opgaver – er det, ud over de almindelige krav, nødvendigt med det ekstra kriterium, at man er i nærkontakt med Sagen.

Martinus har ikke givet os en præcis definition af begrebet "nærkontakt med Sagen" men udtalte på et rådsmøde 9. september 1980, at være "i nærkontakt med os" betyder, at man "*af hjertet ønsker at støtte Sagen – på den ene eller anden måde.*"

Nærkontakt med Sagen handler således om forståelse af Sagens formål og Martinus' åndsvidenskab samt erfaring med Sagens arbejde. Nærkontakt med Sagen er et mere abstrakt begreb, her er der tale om, at personen er i rimelig harmoni med en række kerneværdier i Martinus' analyser, og dette er en forudsætning for at kunne arbejde i "Sagens centrum".

Mennesker uden for nærkontakten (med både MI og Sagen) og dermed uden for Sagens centrum er mere frit stillede, de arbejder så at sige for sig selv. "*De har frit spillerum...*" (Rådsmøde 09.09.1980).

Når vi nøje læser, hvordan Martinus netop bruger begrebet nærkontakt på mødet 09.09.1980, kan der ikke være tvivl om, at han med nærkontakt taler om de mennesker, der arbejder på MI (Sagens centrum) eller i meget tæt kontakt med MI:

"Der må være en slags nærkontakt mellem dem, der styrer Sagen, ... De mennesker, der er i nærkontakt til Sagen – I er jo nærmere knyttet til den end mange andre. Inderkreds – det lyder så – klikeagtigt. Ja, jeg mener, vi skal sige nærkontakt. Alle de, der skal arbejde med administrationen, dem, der skal arbejde her på Institutet, og dem, der er med i bestyrelsen – de mennesker, de er forskelligt og anderledes stillet overfor Sagen... Der er grænser for, hvor mange der kan være i nærkontakt med os."
(Rådsmøde 09.09.1980)

Man kan godt være i nærkontakt med Sagen uden at være i nærkontakt med MI. Et eksempel er oversættere, der gerne skulle være i nærkontakt med Sagen og have "den rette" forståelse af værket, men de kan godt være bosat i udlandet, langt fra MI.

Man kan ligeledes være i nærkontakt med MI uden at være i (konstant) nærkontakt med Sagen. En medarbejder ved MI, som er fysisk til stede i bygningen og dermed er i nærkontakt med MI, kan blive ophidset, indigneret mm. og er dermed i disharmoni med kerneværdierne i Martinus' analyser og vil (midlertidigt) være mentalt uden for Sagen, selv om han fysisk befinder sig på MI eller i Martinus Center Klint. (Det er naturligvis en forudsætning, at sådanne "udfald" ikke er for bastante eller langvarige, når personen er medarbejder.)

4. Modstand mod Sagen

Kan man blive modstander af Martinus' sag? Ja, oplyser Martinus – man kan grundet opfattelser, der afviger fra indholdet i åndsvidenskaben (som er grundlag for Sagens struktur) både bevidst og ubevidst blive modstander af Sagen.

Men der er egentlig tale om en lidt kompleks problemstilling. Overordnet er man, som vi har set, inden for Sagen eller uden for, dvs. interesseret eller ikke-interesseret.

De ikke-interesserede kan være ligeglade (accepterer fx ikke et åndeligt perspektiv på tilværelsen) eller er pga. deres tro imod Sagen og dermed modstander. De ikke-interesserede behandler vi ikke her.

De interesserede kan alle, uanset om de er i fysisk nærkontakt eller arbejder for Sagen i Rusland, i kortere eller længere tid være i konflikt med Sagen eller Sagens ånd. Dog behøver en person ikke per definition være egentlig modstander, blot fordi vedkommende er i konflikt med Sagens ånd eller moral. Det afhænger af konfliktens størrelse og varighed.

Interessant er det, at Martinus opfatter enhver modstander som en (indirekte) medarbejder:

"Men da resultatet af en sådan afvigende opfattelse altid sluttelig vil føre til en bekræftelse af virkeligheden, vil alle de, som på basis af deres naturlige anlæg er nødsaget til at være mine modstandere, i virkeligheden være mine medarbejdere, og der vil i dette tilfælde, ligesom i alle andre af livets tilskikkelser, ikke være noget som helst grundlag for at gengælde eller svare på nævnte væseners intolerance med et af intolerance fremkaldt gensvar, men derimod absolut ene og alene kun være et fuldt og fast grundlag for et af kærlighed frembragt gensvar i form af en vejledende og hjælpende hånd."

(Livets Bog 1, stk. 14)

De "afvigende opfattelser" (fejltagelser og usandheder), man gør sig til talsmand for, vil – med tiden – afsløre sig som "uvirkelige" og vil således bekræfte og tydeliggøre "virkeligheden". De afvigende opfattelser vil altså i længden kun kunne være et gode og en hjælp til Sagen.

Man kan således dybest set kun bidrage til Sagens positive udvikling – også ved modstand eller misforstået hjælp. Martinus oplyser dog, at ligesom man kan være i kontakt eller harmoni med Sagen, kan man også være i konflikt med den:

"De må på forhånd vide, at denne Sag er bygget op på kosmiske analyser, der er urokkelige, og derefter er strukturen lavet. Og har de kritik, så må de vide, at så er de ikke i kontakt med Sagen, så er de i konflikt med den..."

(rådsmøde 25.09.1974)

Særligt er man i konflikt med Sagen og afskærer sig fra kontakt med den, hvis man aktivt krænker MIs rettigheder, fremsætter offentlig bagvaskelse af MI og dets medarbejdere eller på anden vis (bevidst eller ubevidst) laver undergravende virksomhed. Læs rådets artikel om kritik her:

martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/raadet_informerer/notat_2017.07_kritik_maa_vaere_kaerlig.pdf

Hvis man går så langt, at man iværksætter aktioner for at mobilisere andre mod rådet og dermed mod MI (som er Sagens centrum) og forsøger at så splid blandt de interesserede, så er der tale om en særlig alvorlig modstand mod hele Martinus' sag, som, uanset hvordan man selv opfatter det, vil medføre, at man ekskluderer sig selv fra et tilhørsforhold til Sagen. Se evt. rådets brev fra 1989 til nogle kritikere, der havde spredt kritik via åbne breve:

martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/raadet_informerer/brev_1989.07_til_3_kritikere_aabent.pdf

5. Det private initiativ

Det er væsentligt, at MIs ansvarsområder begrænses til centrale opgaver, som ingen andre kan eller må udføre, mens alle øvrige opgaver i Sagens tjeneste kan overlades til interesseredes "private" initiativ.

MI skal selv stå for bevarelse og publicering af Martinus' værker og sikre, at deres oversættelse har en betryggende kvalitet. Udover disse centrale opgaver skal MI udføre international undervisning samt

udgive et internationalt tidsskrift, Kosmos. Når Institutet opfylder disse forpligtelser, skabes grundlaget for de private initiativer i Sagens tjeneste.

Martinus fremhæver, at det private initiativ skal være fuldstændig frit. På den ene side kan ingen autoriseres (af MI eller andre) til at udføre oplysningsarbejde for Sagen, og på den anden side skal MI ikke blande sig i de private initiativer, medmindre de krænker MIs rettigheder eller skader dets interesser. Alle, som inspireres af Sagens kernebudskab om næstekærlighed, skal frit kunne støtte og hjælpe.

Udover sine ophavsrettigheder og varemærkerettigheder (navnet: Martinus Institut) skal MI ikke have særlige rettigheder med hensyn til at udbrede de åndsvidenskabelige analyser til almenheden. Martinus har slået fast, at MI ikke skal være en verdensorganisation. Ingen enkeltindivider eller organisationer skal kunne tiltage sig særlige rettigheder ved at monopolisere udbredelsen af analyserne eller på anden vis begrænse det enkelte individs frie muligheder for at virke til gavn for Sagen.

6. At hjælpe Sagen

Efter således at have set på, hvordan man kan – og ikke kan – deltage i Sagen, skal vi nu gå lidt mere i dybden med, hvordan man som interesseret praktisk kan hjælpe til.

Det er altså ikke Martinus' intention, at MI skal være en verdensorganisation – det skal blot være en lille, målrettet enhed, der holder sig til sine formål: bevare Martinus' værk uændret som det foreligger fra hans hånd, oplyse om værket og gøre værket tilgængeligt for interesserede gennem udgivelser, oversættelser og undervisning.

6.1 Værkets udbredelse

Sagens øvrige aktiviteter skal så vidt muligt overlades til interesseredes frie initiativ, det gælder en stor del af opgaverne med oplysning, studiegrupper, undervisning og øvrigt arbejde med analyserne.

"Enhver kan frit læse og studere de kosmiske analyser. Enhver kan frit fortælle om dem til andre – dog helst kun når der er naturlig anledning til det. Man kan frit danne studiekredse, holde foredrag eller på anden måde arbejde med og for disse analyser." (Ib Schleicher, 11. august 1981)

Det er et grundprincip inden for Sagen, at de åndsvidenskabelige analyser skal brede sig på en harmonisk, balanceret og sund måde – en organisk vækst gødet af naturlig interesse. Et initiativ for Sagen støtter i samme grad, det ikke er båret af ambition men derimod af lyst til at hjælpe. Martinus har udtrykt ønske om, at der på ingen måde "missioneres", eller som han sagde ved flere lejligheder: *"Det er ikke honningen, der går til bierne, men bierne, der går til honningen."*

Martinus har i mange sammenhænge fremført, at Sagen vil vokse til at blive verdensomspændende, men der er tale om en meget langsom vækst – især i Sagens begyndelse. Bemærk hvad Martinus skrev herom i et brev af 1. april 1956:

"Ved siden af vor sag, er en hvilken som helst storforretning, absolut ligegyldig hvilken, og ligegyldigt om den i dag er verdensomspændende, kun en døgnfluesag. Vor sag er således ved siden af disse et gigantvæsen, der selvfølgelig grundet på sin, i tilsvarende grad gigantiske, levealder, må have en tilsvarende lang foster-, fødsels- og barndomsepoke. Vi kan ikke vente, at den i vort korte nuværende jordliv kan løbe både sin fødsel og barndom igennem og nå sit manddomsstadium. Derfor kan denne

sag også kun bæres af dem, som forstår det og har den hertil nødvendige tålmodighed. En sådan gigantsag bæres hverken af dig eller mig alene. Et kolossalt verdensomspændende forarbejde er gået forud. Og en verdensomspændende hjælp eksisterer bag os hinsidig på det mystiske plan... Vi skal bare bruge vores lille hjerne og hjerte så godt, vi kan, så lyset kan skinne klart igennem os."

Enhver kan frit lave sine egne studiegrupper hvor som helst i verden, undervise i åndsvidenskaben hvor som helst uden for MI og kursuscentret i Klint, lave sine egne hjemmesider med sit eget materiale om åndsvidenskaben og søge at udbrede kendskabet til denne. Men det er en misforståelse, hvis man tror, at udbredelsen i verden vil ske bedre med reklame og markedsføring. Martinus gjorde tit opmærksom på, at man skal være moden til at studere hans værk og få glæde af det, men *er* man først moden, så skal livet nok sætte én på sporet af værkets eksistens, og så vil man grundet et åndeligt behov begynde at studere det. Bemærk i øvrigt, hvad Martinus skrev om to forskellige mennesketyper (A- og B-kritikere) og disses forskellige roller i udbredelsen af åndsvidenskaben:

"At Forsynet vælger sine virkelige støtter og fakkelbærere blandt disse væsener [A-kritikere uden magtbegær], og ikke blandt de væsener, der ligger under for magten eller er besat af magtbegæret [B-kritikere], er naturligvis indlysende.

Forskellen mellem de her nævnte to slags væsener bliver da også iøjnefaldende. Medens "A. kritikerne" har god tid i enhver situation til at vente til "Forsynet kalder", har de andre væsener et stærkt hastværk. De er jo mere eller mindre hungrende efter oplevelsen af beundring. De kan ikke komme hurtigt nok frem. Denne "sult" nærer de førstnævnte væsener ikke. At de to slags væsener derfor i længden ikke kan arbejde sammen, bliver også her synligt som en selvfølge. De magthungrende væsener arbejder sig ud eller bort fra Forsynets virkelige "udvalgte". Den sindighed, uafhængighed og ro overfor proselytkapringen, disse sidstnævnte væsener udviser, er alt for sendrægtigt for de magthungrende væsener. De bliver derfor undertiden skuffet og begynder at arbejde på egen hånd. Og dermed har "tærskelens vogtere" sejret. De pågældende væsener er nu for alvor i deres egen ufærdige naturs vold. De dyrker nu helt deres egen vilje i stedet for Forsynets. De deler ikke mere de vises bevidsthedsindstilling: "Fader ske ikke min, men din vilje"."

(artikel: *Omkring min skabelse af "Livets Bog"*, Kosmos 1941, nr. 1)

Er man en ildsjæl, der brænder for på privat initiativ at gøre noget for Martinus' sag, må man gøre det på sin egen måde, men det er en misforstået hjælp, hvis man prøver at "gå foran Forsynet", som Martinus kaldte det, og bliver for ivrig med at få Sagen til at vokse eller sprede dens budskab. En sådan iver afspejler altså snarere personlig ambition og naivitet end næstekærlighed og visdom og er dermed ikke "på bølgelængde" med Sagen.

Martinus' egen langmodighed med Sagens vækst ses i et eksempel, hvor en person i et af de daværende kommunistiske østlande ønskede at oversætte Martinus' værk og udbrede det i sit land. Han ønskede en autorisation fra Martinus, som han kunne vise de kommunistiske myndigheder i sit land for at legalisere sit forehavende. Men Martinus ville ikke give en sådan autorisation og satte spørgsmålstejn ved, hvorfor personen var så ivrig efter at udbrede åndsvidenskaben, når landets myndigheder var imod den slags.

Læs evt. rådets sommerbrev fra 2017, som uddyber dette emne:

martinus.dk/fileadmin/user_upload/dokumenter/sommer-_og_julebreve/sommerbrev_2017.pdf

6.2 Oversættelse

Værket skal oversættes og gøres tilgængeligt på andre sprog. Martinus udtrykte, at dette bør ske via udgivelser gennem etablerede forlag, og der skal ikke opbygges en større, international forlags- og trykkerivirksomhed i MIs regi. På sigt vil MI formentlig indgå kontrakter om oversættelse med fremmede forlag, men på nuværende tidspunkt foretages oversættelserne af særligt interesserede enkeltpersoner efter aftale med Institutet.

Oversættelse er en følsom sag, der kræver særlig indsats fra MIs side. Det indebærer betydelige udfordringer at få værkerne oversat i en tilstrækkelig høj kvalitet. Mangelfulde eller fejlagtige oversættelser kan medføre indholds- og betydningsændringer, som ikke lever op til Institutets krav om udgivelse i betryggende form. Der vil derfor altid påhvile MI et ansvar om at kvalitetssikre oversættelserne, uanset hvem der forestår disse.

Den 6. januar 1981 sagde Martinus ved et bestyrelsesmøde: "*Vi må regne med, at de første bøger til udlandet må komme med fejl og misforståelser i oversættelsen.*" Under et formøde har han sagt: "*...vi skal jo have hånd i hanke med oversættelserne. For det er jo ikke lige meget, hvordan de bliver oversat.*" (22.01.1974) samt "*...selvfølgelig har vi magten over bøgernes udgivelse, og vi skal også kontrollere oversættelserne.*" (05.03.1974)

Denne evne til at kontrollere oversættelserne må vokse med tiden. I øjeblikket er der oversættelser til nogle fjerne sprog, som vi umuligt kan kontrollere. Men oversættelserne til de fleste sprog bliver udført af en oversætter og kontrolleret af et hold af korrekturlæsere.

I 2016 og 2017 afholdt vi en "oversætteruge" på Martinus Center Klint for at inspirere oversætterne og forstærke deres samarbejde og venskab. Det er planen at gøre denne oversætteruge til en årlig begivenhed.

6.3 Økonomisk støtte

Martinus udtrykker, at MI på sigt skal blive økonomisk uafhængig af gaver og bidrag. Han skrev i Takkebrev, oktober 1980, at "*Udgivelsen af bøgerne skulle efterhånden bevirke, at Institutet økonomisk vil komme til at bære sig selv.*"

Dette kunne måske give indtryk af, at der snart ikke vil være brug for økonomisk støtte til MI, men det er der desværre ingen udsigter til. Pga. den nuværende beskedne interesse for Martinus' analyser er MI fortsat meget afhængig af den støtte, det modtager fra mange interesserede, og det vil nok gøre sig gældende langt ud i fremtiden.

6.4 Frivilligt arbejde for Institutet

En afgørende del af MIs opgaveløsning udføres af Sagens mange frivillige. Mange mennesker med stor interesse for Martinus' åndsvidenskab hjælper ulønnet til med undervisning, oversættelse, kontoropgaver, vedligeholdelse, rengøring, køkkenarbejde etc. Denne indsats udgør en helt uundværlig del af Sagens økonomi.

MI skal have så få lønnede ansatte som muligt, både for at holde udgifterne nede og fordi Sagen bør bæres af frivillig arbejdskraft. Der er i dag (2017) 2 fastansatte på MI og 2 fastansatte på Martinus

Center Klint. Herudover modtager 5 personer projektaflønning i varierende omfang, pt. for opgaver med bl.a. oversættelse, forlag, it, hjemmeside, korrektur og administration.

--- oo0oo ---

7. Afslutningsvis

Man kan i bogen *Samarbejdsstrukturen* læse, at der på basis af de åndsvidenskabelige analyser vil blive opbygget en åndelig struktur for Sagens arbejde, som skal danne rammer for Sagens praktiske opgaveløsning og befordre en kærlig og lys samarbejdsatmosfære. Rådet drøftede periodevis i årene 1965-81 formuleringen af denne struktur, hvilket bl.a. udmøntede sig i lovene for Martinus Institut (1982) og senere altså også i bogen *Samarbejdsstrukturen* (1992).

Sagens hovedformål: at praktisere en harmonisk og kærlig livsindstilling, *at opfylde kærlighedsloven eller livslovene* opfordrer Martinus at gøre til en rød tråd i Sagens arbejde, uanset hvordan man er tilknyttet. Under et foredrag på MI søndag den 5. februar 1956 taler Martinus om, hvordan åndsvidenskaben inspirerer til den forståelse, der er forudsætningen for etablering af en fredelig og kærlig verdenskultur:

"De vil komme til at se, at årsagen til al ondskab er uvidenhed. Og over for uvidenhed er den eneste vej oplysning, undervisning, erfaringsdannelse, forståelse og venskab og ikke fjendskab. Menneskenes overtro i dag er altså denne, at de tror, at fjendskab kan udryddes ved fjendskab, had ved had og krig ved krig. Fjendskab kan kun fjernes med venskab, had med kærlighed, krig med fred. Videnskaben på de åndelige eller sjælelige områder er derfor verdens frelse eller frigørelse fra det onde."

Rådet for Martinus Institut

Juli 2017

1 *"Et "højintellektuelt" væsen er altså i absolut forstand et individ, der fornemmer alle andre væseners liv pulsere i sit eget indre og samtidig har denne fornemmelse under en med samme fornemmelse fremtrædende jævnbyrdig intelligensmæssig kontrol, således at dets manifestation fremtræder i en fuldkommen harmoni med livets evige love. Verdensaltet er så at sige blevet identisk med dets egen organisme. Det føler sig "ét med Faderen"."*

(Artikelsamling 1, Omkring min fortolkning af livets store analyser, stk. 8.4)